Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fiți gata!

Scînteia pionierului

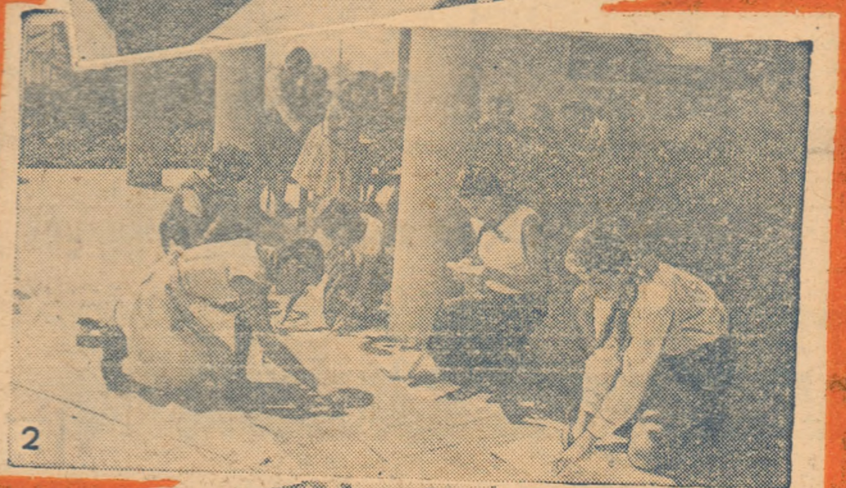
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 32 (662)
joi 7 august 1958
8 pag. 30 bani.

Citiți în pag. 6-a:
RELATĂRI DE LA FAZELE REGIONALE ALE CUPEI „SCÎNTEII PIONIERULUI"

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

1. La primul secretar al Comitetului raional U.T.M. cu misiunea de a raporta despre ce s-a plănuit în întîmpinarea lui 23 August

2. Decoratorii la lucru

3. Pe dealul Muscel, în recunoaștere pentru alegerea celui mai potrivit loc unde să se aprindă focul de tabără.

O zi a pregătirilor

Prima serie a taberei orășenești de la Cîmpina abia și-a încheiat activitatea, iar seria a doua încă nu s-a deschis. Și totuși, în această zi s-au întîlnit pionieri din amîndouă seriile. Cum s-ar spune — mobilizare generală! Motivul: pregătirile pentru sărbătorirea măreței Zile a Eliberării.

„Ce să facem pentru a cinsti mai din plin această zi?" „In ce să constea pregătirile noastre?" — iată întrebările pentru care fiecare pionier trebuia să găsească, chiar în această zi, un răspuns. S-au răspîndit de aceea care încotro — pe terasă, pe sub umbrarele din parc sau în liniștitele încăperi ale Casei pionierilor, să se sfătuiască.

„Să ne înfrumusețăm tabăra"

De la bun început, cu toții au fost de acord că pentru a cinsti ziua de 23 August, tabăra trebuia să capete o înfățișare sărbătorească. S-a format de aceea, pe dată, o grupă de „experți".

— Pentru fața din spre șosea a casei — a fost de părere Anatol Fuchs — să ne îngrijim de portretele conducătorilor iubiți ai poporului nostru și să punem o lozincă frumoasă, scrisă cu litere albe, mari, pe pînză roșie...

— In toate încăperile să punem flori, — a propus Doina Sîrbu.

Și ceilalți au arătat că ar fi bine să se lucreze în tabără un album sau un fotomontaj cu imagini din realizările regimului nostru de democrație populară.

Cu cîntec și poezie

Artiștii amatori, firește, s-au retras în sala de festivități ca să se sfătuiască. Acolo se simt mai în largul lor! Pentru ei era clar: vor sărbători Ziua Eliberării cu cîntec, joc și poezie. Fără asta nu se poate!

— Să pregătim deci, o serbare mare — a propus Carinela Lupu.

Apoi, pentru a se încredința de reușita serbării ce va avea loc, pionierii au pornit și o mică repetiție. Am ascultat cîntece închinate Zilei Eliberării, cîntece despre viața fericită a copiilor patriei noastre, precum și cîntece ale poporului sovietic frate.

— Dar se poate oare să nu aprindem și un foc de tabără în cinstea lui 23 August?

E greu de spus a cui a fost ideea focului de tabără; a fost mai de grabă o idee colectivă. Unii au propus să se aprindă focul într-un loc din pădure ce se cheamă „Fîntîna cu cireși", unde comuniștii se întîlneau mai de mult, în anii de luptă ilegală împotriva orînduirii moșierilor și fabricanților. Și toți la un loc au hotărît ca la focul de tabără să cheme un tovarăș, activist de partid, care să povestească despre lupta comuniștilor pentru fericirea poporului nostru.

Și sportivii au un cuvînt de spus

Firește, ei s-au gîndit mai ales la acțiuni sportive. Micu Mioara a propus să se acorde o zi încheiată acestor acțiuni — o zi a celor sprinteni!

Boeru Gabriel a propus o excursie, una care să nu depășească marginile orașului, excursie după semne.

Ceilalți au fost de părere ca excursia să fie un prilej de cunoaștere a orașului

— Dar cine nu cunoaște Cîmpina?!

S-a pornit pe dată o „anchetă": cine poate spune pe loc tot ce s-a făcut în Cîmpina după 1944? Nimeni n-a putut să spună chiar totul despre Cîmpina de azi. De aceea, a rămas stabilit ca excursia cu pricina să se facă tocmai pentru o mai adîncă cunoaștere a orașului natal.

Decoratori, artiști amatori, sportivi, pionierii taberei orășenești din Cîmpina și-au dat mîna să întîmpine așa cum se cuvine marea zi de 23 August.

V. CARABA

O faptă pionierească

La vreo 6 km. de comună era o fîșie de pămînt a G.A.S. „Ceptura" semănată cu grîu. Din cauza terenului inundat, grîul nu crescuse prea bogat. Din loc în loc erau petice pe care răsăriseră o mulțime de buruieni. Și-apoi de pe această suprafață nu ieșeau mai mult de 4—500 kg. boabe. Așa calculaseră cei de la S.M.T. Iar pentru a recolta acest grîu ar fi fost nevoie de cel puțin 20 de oameni. De unde să-i iei însă tocmai acum, cînd este atîta treabă în gospodărie? Ce era de făcut? S-a găsit totuși un răspuns. L-au dat pionierii din Ceptura!

Chiar a doua zi după aceasta, cînd abia începuse a se crăpa de ziua spre locul acela au pornit o mulțime de pionieri de la Școala de 7 ani. Cam vreo 100 la număr: și mai mici, și mai mari. Toți aveau cîte o seceră în mînă.

De cum au ajuns, s-au apucat de lucru, secerînd grîul cu îndemînare și iuțeală. Dar să nu credeți că dacă au lucrat repede, au neglijat cumva latura „calitativă". a muncii. Smocurile de paie cădeau unul după celălalt, la pămînt. În urma secerătorilor, în majoritate băieți, veneau legătoarele — fetele — care strîngeau spicele și le făceau snopi... Clăile creșteau văzînd cu ochii...

Aproape de ora prînzului, cînd soarele a început să ardă cu putere, tot lanul era secerat. Clăile de snopi erau cu mult mai mari decît și-au închipuit pionierii.

Apoi, cînd spicele au fost treierate, copiii au constatat cu bucurie că în ziua aceea obținuseră peste 500 kg. boabe de grîu. Notați bine: 500 kg. în cîteva ore!

EMIL DOBRESCU

VOM URMA ȘAPTE CLASE

Dragă Redacție,

Incă de acum două luni, cînd am terminat cu bine examenul de absolvire a clasei a IV-a m-am gîndit să mă înscriu mai departe la o școală de șapte ani. Ori la Bucur. ori la Slobozia. Tata era de părere să rămîn mai bine acasă, să-l ajut la treabă. Eu însă nici nu mă gîndeam. Nu că m-aș da înapoi de la muncă, dar voiam să învăț, ca apoi să mă înscriu la o școală de ucenici, să mă fac strungar, ca frate meu Vasile.

Și tocmai acum, cînd discutam despre toate acestea, îmi vine în ajutor ceva. In ziare scrie că partidul și guvernul au hotărît ca în toate satele unde sînt școli de 7 ani, toți copiii să urmeze cele șapte clase Cu timpul însă, această măsură va fi luată și în restul comunelor. Și cine credeți că a adus vestea în casa noastră? Tata, cînd s-a întors de la gospodărie. Se pare că lucrul acesta l-a cam pus pe gînduri.

— Trebuie, măi Aurele, mi-a zis el, să învățați, ca să știți mai multe decît noi, să fiți oameni luminați.

Atît a zis. Și asta înseamnă că totul e bine. Am priceput eu! Voi merge la școală la Slobozia împreună cu alți copii din sat. Nici nu vă închipuiți ce fericiți sîntem.

Și pentru lucrul acesta și eu și colegii mei mulțumim mult de tot guvernului și partidului nostru drag care ne ajută să devenim oameni luminați.

TOMA AUREL
comuna Ograda,
regiunea București

din tabere — pe scurt

SUFLETUL ȘI MÎNDRIA TABEREI

Seara, în dormitor, s-au strîns în jurul ei curioase:

— Cum te cheamă? La ce școală ești? In ce clasă ești? De cînd ești pionieră? — întrebările veneau una după alta...

Așa au aflat fetele din dormitor că Ecaterina Nedelcu este în clasa șasea, că deci este cea mai mare dintre ele...

Niciuna dintre pionierele și elevele acestea mici, sosite de curind în tabără, nu a bănuit necazul noii venite.

Văzîndu-se între atîtea „puștoaice", negăsind nici o fată de seama ei, a cuprins-o mîhnirea. Totuși Ecaterina Nedelcu se strădui în fel și chip să nu-și arate supărarea. — „De ce să le stric bucuria? Sînt ele mici — își spuse ea, dar m-au întîmpinat cu atîta veselie! Par niște fete bune și cele mai multe din ele sînt pioniere".

Dimineața s-a spălat, s-a pieptănat și și-a făcut patul. Uitîndu-se în jur, văzu că Ioana Vărgălui (îi aflase între timp numele) se necăjea să-și facă patul și nu reușea. Se apropie și-o ajută să-și schimbe patul. Apoi sări să-i dea o mînă de ajutor Marianei care nu reușea să se pieptene singură.

Cînd au trebuit să hotărască cine să le fie președintă de detașament în tabără, pionierele au chibzuit și au ales-o pe Ecaterina Nedelcu.

— Am aflat că a mai fost și în alți ani în tabără — așa că va ști să facă viața detașamentului mai frumoasă.

— Așa e. Cati merită să fie aleasă. E o bună prietenă, e ordonată și disciplinată.

Și Cati Nedelcu deveni președinta detașamentului. De cînd s-a pornit întrecerea între detașamente, toată tabăra se gîndește numai la asta. Pînă acum detașamentul nr. 11 unde e Cati are nota 10 la ordine și disciplină.

Și de ce s-o ascundem? Cati a avut mult de furcă pînă a ajuns la acest rezultat. Ea era și este întotdeauna gata cu sfatul și cu ajutorul ei.

— Trebuie să cîștigăm neapărat întrecerea — e în joc onoarea detașamentului nostru! — spune ea adesea.

Și Cati și-a cîștigat rînd pe rînd dragostea și admirația pionierilor din detașamentul ei.

De la Cati, cele mici au învățat multe cîntece pionierești. Cati le-a învățat să joace volei, Cati le povestește crîmpeie din faptele pionierilor care-și cinstesc cravata roșie, despre Palatul pionierilor, despre interesantele adunări pionierești din care ai totdeauna ceva de învățat. Cati le culege flori, le arată ce plante să culeagă pentru ierbar.

Deunăzi o fetiță a întrebat-o:

— Tu ce-ai vrea să te faci cînd vei fi mare?

— Aș vrea să devin astronom. — fu răspunsul. Și toate capetele celor de față au devenit atente. Atunci Cati le-a mărturisit cît de mult o pasionează astronomia. Le-a vorbit despre planete, despre sateliții artificiali, despre călătoriile interplanetare... Rînd pe rînd le-a povestit multe din subiectele cărților științifice citite de ea..

După această întîmplare, cele mici au scris acasă: „Pionierii știu tot felul de lucruri interesante. Abia aștept să devin pionieră. Aici în tabără, pionierii sînt cei mai buni sportivi, cei mai disciplinați — știu o mulțime de povești". Unele scrisori spuneau: „Cînd mă voi întoarce acasă am să fiu și eu de ajutor. Am să mătur, am să spăl vasele și o să-mi fac singură patul"...

Pe înserat, cînd se face careul și se coboară steagul roșu de pe catarg, părerea de rău se strecoară în inimile tuturor. Ce repede a trecut încă o zi de tabără! Dar cu fiecare zi care trece, cei mici se simt și mai legați de organizația de pionieri. Tabăra pentru ei e un minunat prilej de cunoaștere a vieții pionierești. Și este bine să știți că în tabără se află o mulțime de pionieri și pioniere de felul lui Nedelcu Ecaterina. Ei sînt sufletul și mîndria taberei.

— Sinaia —

ELENA DRAGOȘ

● „Să ne îmbogățim muzeul școlii" — aceasta a fost tema excursiei pe care au făcut-o pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Beznea, raionul Aleșd. Timp de aproape 2 săptămîni, copiii au umblat pe potecile de munte, străjuite de brazi falnici, pe la Remeți. Stîna de Vale, Beiuș — apoi la Oradea și înapoi la Beznea. A fost o excursie interesantă, din care pionierii s-au întors cu o mulțime de obiecte pentru muzeu și cu tot atîtea amintiri de neuitat.

● Pe lîngă jocurile pe care le organizează în fiecare zi, pionierii aflați în tabăra de la Huedin organizată de gospodăriile colective mai fac ceva: ajută colectiviștii la diferite treburi, la arii, îngrijesc de animalele mici ale gospodăriei... Iar din cînd în cînd fac și excursii. Astfel, zilele trecute, 30 de pionieri au vizitat Clujul. Muzeul orașului și Grădina Botanică i-au entuziasmat de-a dreptul pe copii. De aici ei s-au întors, în tabără, cu cunoștințe noi.

● *Uraaaa! Am găsit plicul! Pionierii din tabăra regională de la Bistrița au organizat o excursie deosebit de interesantă... Cu acest prilej au trebuit să se orienteze și să recunoască după semne drumul, să caute niște misterioase plicuri și să răspundă la întrebările cuprinse în ele...*

Uf!... FOILETON

ce căldură

Școala de 7 ani din Slobozia. Un coridor mare, încăpător. In fața unei uși, stă o fetiță. Din cînd în cînd mușcă plictisită dintr-un măr. Il trag de coadă pe Zdup și acesta mă-nțelege repede. Cît ai clipi, se și află lîngă fetiță.

— Ham-ham! Ce faci aci? — o întreabă Zdup. Nu-i frumos să te uiți pe gaura cheii.

— Știi, Zdup — se scuză ea — nu știu ce să mă fac: să intru aci, la cerc, ori să nu intru...

M-am apropiat și eu.

— Dar ce cerc e aci?

— Literar. Și-i o căldură înăuntru!...

Am intrat toți trei. Ne-au întîmpinat niște priviri toropite. Erau înăuntru vreo 10—12 copii.

Un băiat plin de ifose citea rar, cu intonație teatrală deloc... literară, despre sfeclă, proteine și zaharuri...

Și, tot așa, pînă ce vreo 4 dintre copii începură să sforăie. Atunci, se opri din citit.

— N-au pic de gust, explică el. Și ce pasaj interesant le-am citit!

★

De la „Literar", am plecat alături, la Club. O încăpere mare, cu ferestre ferecate de parcă cineva s-ar teme de o mare furtună. Pe o bancă, două pioniere jucau șah.

— Vedeți — mi se adresă Aurelia Mihalcea, din colectivul unității, avem și activitate sportivă! Vorbea agitată, făcîndu-și vînt de zor cu batista.

Apoi, Aurelia își văzu mai departe de joc:

— Șah, tu! Uf! ce căldură.

Partenera însă, ațipise. Furioasă, Aurelia o zgîlții.

— Ce ai, dormi? Fii atentă, că te fac mat!

Cealaltă zimbi, răutăcioasă:

— Zău, Aurelia, mai bine ai face... pat! Mi-e un somn!...

Și, văzîndu-mă că surîd aprobator, Aurelia hotărî:

— Păi, să mergem afară...

★

— N-aveți gardă la drapel?

— Să vedeți... îngînă Stela Gheorghe. Nu știm unde s-a rătăcit sfoara de la catarg și acum...

— ..N-avem pe ce înălța steagul... se plînse mai departe Aurelia.

Lingă mine, Zdup începu să cască zgomotos. Apoi, văzîndu-mă că mai intîrzii, se tolăni la umbră și adormi.

Il sculai abia cu o clipă înainte de plecare.

— Hai, Zdup. Hai să plecăm de pe acest tărîm al adormiților.

— Al... adormiților? — tresăriră cei din colectivul de conducere. La... la noi nu doar... doarme nimeni! căscară ei, jigniți. Și, în vreme ce eu și cu Zdup ne îndreptam spre poartă, adormiră.

GHEORGHIȚA REPORTERUL
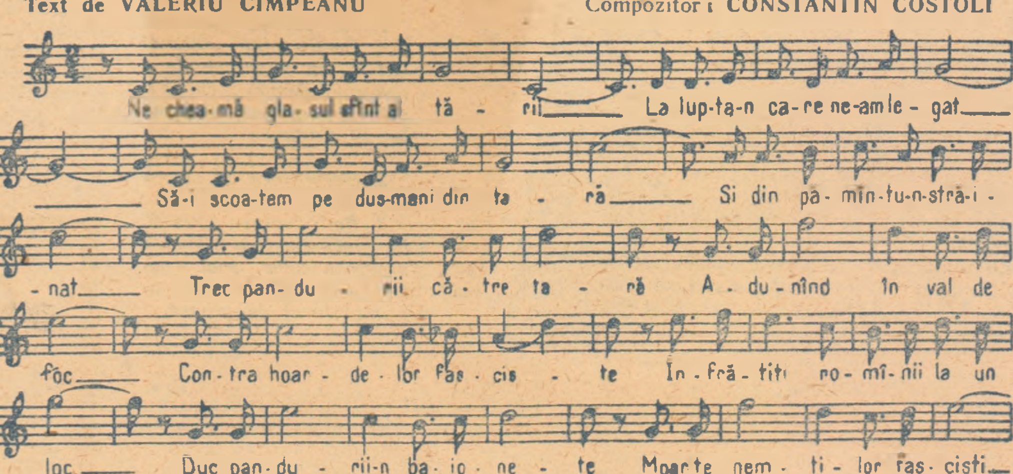

IN CINSTEA LUI 23 AUGUST

CÎNTECE PENTRU VOI

Trec pandurii

Text de VALERIU CIMPEANU — Compozitor: CONSTANTIN COSTOLI

I

Ne cheamă glasul sfînt al țării
La lupta-n care ne-am legat,
Să-i scoatem pe dușmani din țară
Și din pămîntu-nstrăinat.

Refren:

Trec pandurii către țara,
Adunînd în val de foc,
Contra hoardelor fasciste,
Infrățiți, romînii la un loc.
Duc pandurii-n baionete
Moarte nemților fasciști
Dezrobire pentru țară.
Mii de gloanțe pentru hitleriști.

II

Să treaca glorioși pandurii,
In marș viteaz neobosit,
Să facă-o țară fericită
Și-o prietenie-n răsărit

Refren:

(Alcătuit în zilele de luptă pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.)

Prietenii noștri pionierii sovietici

Pioniera din fotografie, conductoare a căii ferate a pionierilor, a fost pusă, oarecum, în încurcătură de fetița cu păpușă care vrea o lămurire:

— Spuneți-mi, vă rog, unde este vagonul mamei și al copilului?

Ce povestește Ramez

Ramez Mehte Zade din orașul Baku, Școala nr. 161, povestește:

„Eu am trei prieteni buni. Împreună ne jucăm, mergem la cinema și citim cărți. Îngrijim și pomii din curtea școlii.

Cînd au început reparațiile la școală am ajutat și noi. Eu am ajutat instalatorilor. Ei mi-au dat voie să repar țevile și robinetele și fiindcă am fost priceput m-au lăudat. Acum așteptăm să înceapă vopsitul ferestrelor, al ușilor și zugrăvitul. La toamnă vom avea o școală frumoasă".

Cum a scris Galia un articol

Deunăzi Galia era necăjită.

— Scrie-ne un articol pentru gazeta de perete — au rugat-o cei din tabără — despre felul cum știu pionierii să păstreze onoarea detașamentului lor.

— Cu ce să încep? se tot frămînta Galia. Și de aceea era necăjita.

Copiii se aflau într-o poieniță. Cineva povestea Nu se auzea decît zumzetul bondarilor, așa o liniște se așternuse.

— ...Liuda și Manea s-ar fi înecat dacă nu era Colea al nostru cel curajos. După întîmplarea asta se spunea despre detașamentul nostru: „Uitați-vă ce pionieri sînt ei! Salvează un om fără să se gîndească la propria lor viață"

Galia notă ceva în carnetul ei

— La noi în detașament nu s-a întîmplat așa ceva, începu Tolik Vasilievici. Și totuși și noi am salvat-o pe Olea Nastovici... Știți, Olea rămăsese tare în urmă cu învățătura. Ar fi rămas repetentă dacă n-ar fi fost detașamentul care s-o ajute mereu, s-o împingă din urmă.

Din nou Galia notă ceva în carnetul ei.

După Tolik vorbi Liuda Strot. Ea își aminti că la școală venise odată, abia tîrșindu-și picioarele, mama Anisia, în vîrstă de 84 de ani. Toată lumea era mirată fiindcă mama Anisia ieșea rar de tot din casă. Mai mulți stăteau de vorbă cu sora ei — mama Maria, în vîrstă de 100 de ani.

Acum ea venise la școală și ceru să fie condusă la detașamentul unde se află Volodea Filatov. Pionierii au condus-o în clasa a V-a unde era băiatul.

— El e, spuse bătrîna bucuroasă și se apropie să-l mîngîie pe păr. Învățați de la el cum trebuie respectată bătrînețea. Bun detașament aveți dacă are asemenea copii.

În curînd tot detașamentul află că Vova Filatov se îngrijește de cîteva luni de cele două bătrîne: le spărgea lemne, le căra apă și spăla chiar dușumeaua

— Știți, am scris articolul, spuse Galia.

Așa a învățat Galia în tabără să scrie articole pentru gazeta de perete.

Nu mi-e frică de examen

Aleea Grand e o stradă liniștită, pe o parte și pe alta cu salcîmi bătrîni care te conduc pînă la capătul ei.

Aici, e Școala nr. 25. Scrie asta pe tăblița mică de la poartă. După ce treci de poartă, la cîțiva pași te întîmpină altă inscripție mai mare, susținută de cei doi salcîmi voinici de la intrarea în grădină.

„Bine ați venit în tabăra noastră" scrie acolo cu litere mari Jos, cu litere mai mici, este adăugat: „Tabăra nr. 2 — raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Școala 155 mixtă, 68 băieți, 21 și 25 fete" Cum sosisem mai devreme, de teamă să nu plece tabăra la ștrand sau în vreo excursie, m-am așezat pe o bancă în grădină. Începeau să vină copiii. Apăru întîi un grup de patru fete cu serviete, iar în urma lor alte patru, cu bagaje. „Să știi că pleacă în excursie" mi-am zis eu atunci.

M-am ridicat repede, vrînd să plec să-i caut. Mă oprii însă, observînd că un băiat alerga spre mine

— Tovarășe, cît este ora? 8 și zece? Și făcînd ochii mari, se opri. Am pierdut, oftă el.

— Ce-ai pierdut? Excursia? îl întrebai eu urmărită de acest gînd

— Cum? pionierii din tabără iar au plecat în excursie? După cum vedeți, nu ne înțelegem deloc. Veniți pe bancă să vă spun cum stau lucrurile, mă pofti el văzîndu-mă nedumerită

— Eu n-am venit la tabără, începu Constantin Cocoș (am aflat după aceea că este elev în clasa a VII-a B la școala 164). Știți, anul trecut n-am învățat lecție cu lecție la algebră, de aceea la sfîrșitul anului golurile au fost prea mari și ceea ce am clădit, s-a dărîmat. Pe bună dreptate m-a lăsat corigent tovarășa profesoară. Acum însă trebuie să învăț pentru multe examene: corigență, examenul de absolvire, și admiterea pentru clasa a VIII-a. Și cum să nu fiu necăjit, continuă el, dacă grupele pe care le-ați văzut mai devreme au intrat la meditații? Și eu...

Dar deodată fața i se insenină:

— Mă duc după amiază la Balaban Gheorghe, stă a treia stradă de la mine Nu știți cine-i Balaban? Președintele unității noastre. El întotdeauna mă ajută să mă descurc la o anumită problemă, cîteodată merg eu la el, uneori vine el la mine. Toată vacanța colegii mei au mers cu tabăra de curte la ștrandul Băneasa și s-au veselit fără griji. Iar eu...

— Tu nu te-ai scăldat niciodată vara aceasta?

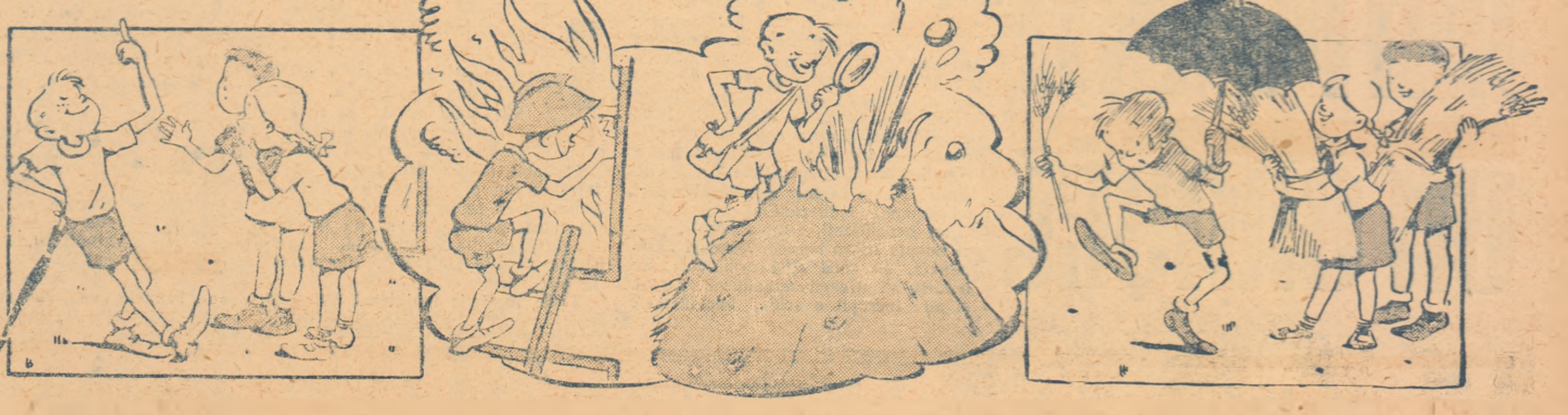
— Ba da, îmi răspunse el cu jumătate de gură. Însă numai după ce învățam 5—6 ore serios, mergeam la stăvilarul Dîmbovița și intram de cîteva ori în apă. Dar pionierii au fost cu tabăra în Pădurea Pustnicul, la ștrandul Băneasa, la Mogoșoaia au jucat un meci de fotbal pe stadionul C.A.M. și au în plan și alte lucruri frumoase. Pe cînd eu trebuie să stau să învăț. Vreau să mă pregătesc bine, să iau toate examenele. Și la anul precis nu mai rămîn corigent. Vreau să am vacanță cum se cuvine.

STELA JUCAN

Cu cîtă bucurie cutreeră micii turiști, în zilele vacanței, plaiurile natale! Iată, în fotografie, un grup care a poposit lîngă vechiul și pitorescul castel Bran

UN CURAJOS FĂRĂ PERECHE!

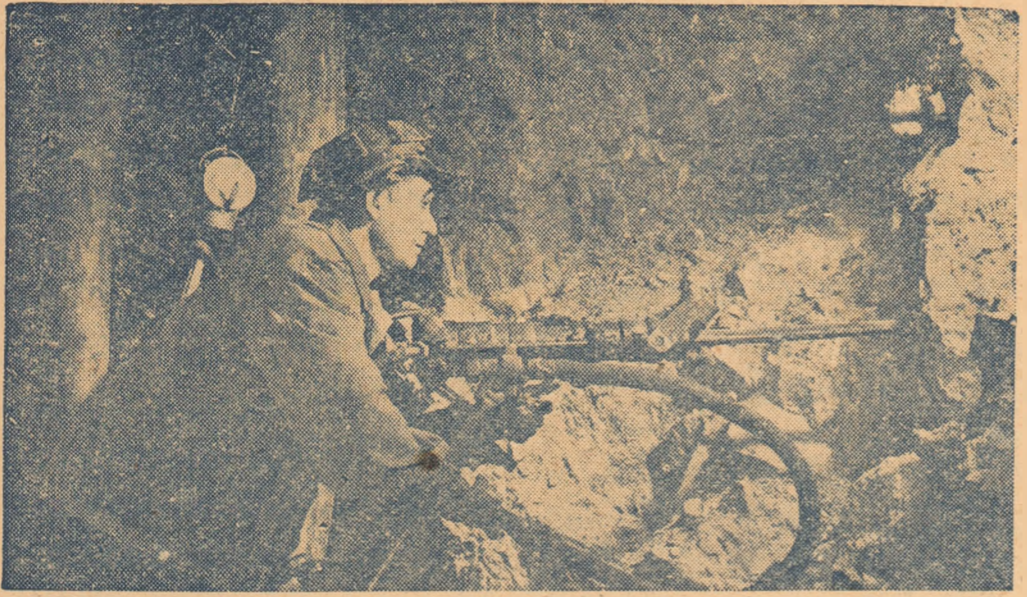

Sînge rece, îndrăzneală
Am, surîzător, ur cur
Ca o navă siderală
Trec prin cel mai aprig jar

Un incendiu? O nimica...
Hei, atunci să mă vedeți.
Nu știu eu ce-nseamnă frica,
Aș salva cincizeci de vieți!

Un vulcan? Ce mai ispravă...
Cînd voi fi cercetător
Printre norii-aprinși de lavă
Am să trec biruitor.

Aoleu, m-a fript văpaia,
Simt că mă topesc și pier...
Pregătiți-mi iute baia,
Sau măcar un frigider...

Ziua minerului

La 6 august, poporul muncitor al patriei noastre sărbătorește cu drag „Ziua minerului". Un gînd fierbinte, de prețuire și recunoștință se îndreaptă în această zi către cei care cu abnegație și curaj sfredelesc adîncurile, pentru a da patriei tot mai mult cărbune.

Abatajul a fost salvat

Mișu, prietenul lui Lae Matei, e supărat. Cum să nu fie? Lae ăsta e un băiat tare ciudat. Spuneți și voi, tatăl său, Matei Ion, miner la Aninoasa, e acum un adevărat erou. Iar Lae a știut de aceasta și n-a suflat un cuvînt, chiar prietenului său cel mai bun. Iată despre ce este vorba. De o faptă de mare curaj! În apropiere de abatajul unde lucra brigada tovarășului Matei s-a prăbușit un suitor (galerie înclinată), care făcea legătura cu un alt abataj unde lucra brigada altui miner. Brigada acestui abataj era în primejdie. Și afară de asta, dacă nu se întărea galeria, s-ar fi pierdut sute de mii de lei prin cărbunii blocați.

Tatăl lui Lae s-a prezentat atunci la conducerea minei:

— Eu sînt comunist și nu mi-e teamă de greutăți, cu minerii din brigada mea o să salvez abatajul ortacului, o să salvez galeria peste care s-au prăbușit acum sute de tone de piatră. Așa a și făcut. Cu toată primejdia care-i pîndea, de a fi surprinși în galerie de cărbuni, au reușit să scoată piatra de aici și să întărească galeria cu noi stîlpi de susținere. Pentru fapta lor au fost premiați și evidențiați pe întreaga exploatare.

De toate acestea Lae știa și nu i-a suflat o vorbă lui Mișu încît el a trebuit să afle de la alții. Atunci cum să nu fie supărat?

STRAUȚ IRIMIE

Un tren întreg

Ați văzut vreodată un tren lung, lung, care să tot treacă prin fața voastră, părînd că nu se va mai sfîrși niciodată?

Ei bine, un asemenea tren, de aproape 150 de vagoane, s-ar putea încărca cu cele 1.450 tone de cărbune date peste plan în 26 de zile, de către minerii de la Trustul minier „Ardealul". În cinstea Zilei Minerului și a celei de a XIV-a aniversări a eliberării patriei noastre, ei s-au angajat să dea cît mai mult cărbune peste plan. Și rezultatul obținut e destul de grăitor.

Deocamdată, în fruntea întrecerii sînt minerii din sectorul Șoricani, care au dat peste plan, pînă la 26 iulie, 77 vagoane de cărbune.

În întîmpinarea lui 23 August

Blumingul a trecut proba!

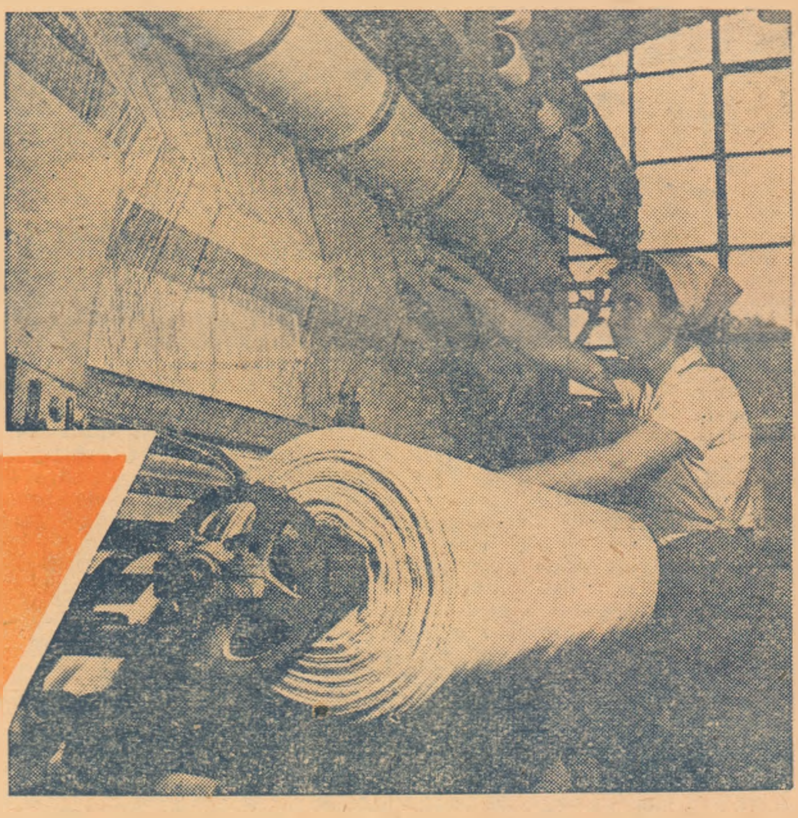
Cu toții ați citit sau ați auzit despre noul gigant al industriei noastre socialiste, laminorul Bluming de la Hunedoara. Muncind cu dîrzenie, constructorii lui au obținut acum, în preajma sărbătorii lui 23 August, o frumoasă victorie: Blumingul a fost încercat la cald! Iată pe scurt „filmul" operației:

În cuptorul adînc au fost introduse 12 lingouri de oțel. Aveau șase tone fiecare, porție respectabilă pentru un asemenea colos. Ceva mai tîrziu, macaraua cu clește a scos din cuptor lingourile înroșite, care au fost transportate pe role pînă la cilindrii laminorului. De voie de nevoie uriașele bare incandescente au început aici să se subțieze ca niște șerpi lungi, lungi, pe care foarfeca de o mie de tone (nu vă sfătuim să vă tăiați unghiile cu ea!) le reteza din loc în loc.

Și totul a decurs bine. Gigantul de la Hunedoara și-a trecut cu succes examenul. Curînd el va da patriei mii și mii de tone de laminate.

Cele o sută de țesătoare

Patru mii de metri de țesături... Gîndiți-vă: cu ele s-ar putea îmbrăca întreaga populație a unei comune mari. E deci ușor de înțeles cît de însemnată e izbînda aceasta a textilistelor de la Intexar — Satu Mare. Cele patru mii de metri de țesături au fost realizate de ele, peste plan, într-o singură lună; iulie. O sută de țesătoare își luaseră acest entuziast angajament. Și au făcut totul ca să și-l țină. Au lucrat la cîte trei-patru războaie o dată, ba chiar le-au mărit turațiile de la 160 la 190 pe minut. La sfîrșitul lunii, conducerea întreprinderii putea să noteze: 100 de țesătoare — 100 de angajamente îndeplinite.

Și la fabrica de tricotaje „Bela Brainer" din capitală întrecerea socialistă în cinstea măreței sărbători a eliberării e în toi. Iat-o în fotografie pe muncitoarea Lica Geta, care depășește zilnic norma la mașina de tricotat.

CREȘTE CA DIN PĂMÎNT UN ORAȘEL

— 7 „Robinsoni" — O uriașă tablă de șah — Totul la timpul potrivit! — Cine sînt visătorii?

7 „Robinsoni"

Dacă povestea lui Robinson începe cu un naufragiu, povestea pe care vi-o istorisim astăzi are cu totul alt început. Seamănă cu cea a lui Robinson doar în ceea ce privește bărbăția și rîvna de care au dat dovadă oamenii care, într-o seară friguroasă, la 9 ianuarie 1958, au debarcat dintr-o coloană de autocamioane, nu pe-o insulă, ci într-o cîmpie întinsă din preajma Tg. Jiului. Erau 7: un inginer șef, bucătăresele, un responsabil de cantină și trei muncitori necalificați. S-au adăpostit peste noapte într-o baracă veche și dărăpănată. În zorii zilei următoare, au hotărît să dreagă numaidecît baraca și au încropit o sobă, bucătăresele și-au suflecat mînecile, iar muncitorii și inginerul șef au cercetat cîmpul gol ce li se întindea dinainte. N-au rămas 7. În cursul unei singure dimineți s-au mai prezentat încă 70 de oameni. Cu toții au pornit la lucru. Au descărcat cărămizile, cheresteaua, nisipul, transportate cu autocamioanele. Și astfel a început să funcționeze marele șantier de astăzi, al Combinatului forestier de la Preajba.

O uriașă tablă de șah

Locul acesta pare o uriașă tablă de șah, dinaintea căreia au stat și au gîndit cel puțin Botvinik și Smîslov, vestiții șahiști. Căci abia după ce urmărești ce se petrece în jur, pricepi că aici ar fi fost imposibil să se facă vreo mișcare, cît de mică, fără ca ea să nu fi fost dinainte gîndită și plănuită, legată strîns de alte „mișcări", întocmai ca la șah.

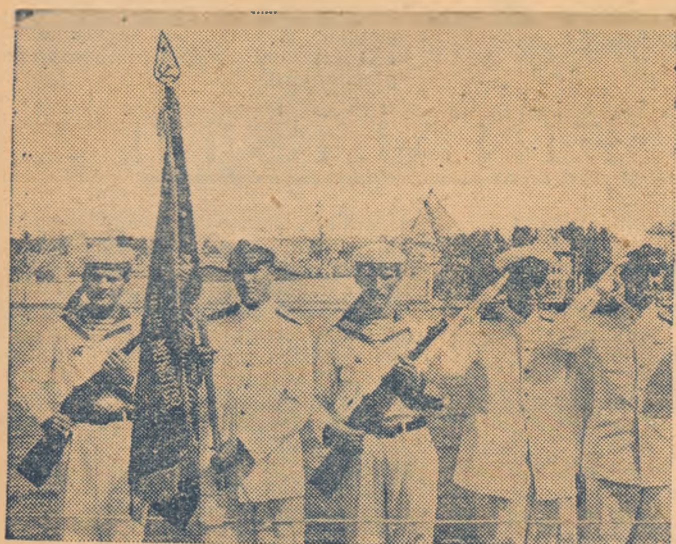
Toate lucrările înaintează simultan, astfel încît în 1962 combinatul să intre din plin în funcțiune. Vor fi isprăvite: 32 blocuri cu cîte 18 apartamente; o școală de șapte ani; o rețea de drumuri lungă de 5 km; alta de cale ferată de 4 km.; bazine, depozite, magazine, cantină; și, cele mai însemnate, șase fabrici (una de cherestea, una de placaj, alta de mobilă, una de parchet, alta de plăci aglomerate și ultima, de lădițe din fag.) Multe din penarele, pupitrele sau paturile pe care le veți folosi în anii viitori vor fi făcute din lemnul care va trece prin mîinile muncitorilor din combinatul de pe malul Jiului.

Totul la timpul potrivit!

Cei care au făcut planurile combinatului s-au gîndit la toate. Au început cu blocurile, ca să aibă muncitorii unde locui. Primele două, ridicate în așa nu-

reportaj / știri / informații / noutăți tehnice / rep

Sărbătoarea vitejilor fii ai mării

Unitatea fruntașă primește steagul roșu

Duminică dimineața un șuvoi uriaș de oameni se revărsa necontenit spre port. Curind, curind, întregul chei constănțean se transformă într-o mare de capete. Erau aci oameni ai muncii localnici, sau din cei veniți la odihnă, elevi, pionieri, bătrîni marinari pensionați...Cu toții veniseră să petreacă alături de vitejii noștri marinari, să sărbătorească împreună Ziua Marinei noastre, sărbătoarea vitejilor fii ai mării...

Ora 9 precis. În acordurile imnului de stat al R.P.R., pe nava-comandant — bricul „Mircea", se ridică pavilionul de luptă al forțelor maritime militare și marele pavoaz. Alături, pe toate navele, se ridică de asemenea, marile pavoaze.

Pe duneta bricului, tovarășul Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., felicită în numele tineretului din țara noastră cu prilejul Zilei Marinei R.P.R. pe marinarii flotei noastre militare, apărători de nădejde ai hotarelor pe apă ale patriei, pe constructorii de nave și pe marinarii flotei noastre comerciale.

Steagul Roșu al C.C. al U.T.M. este acordat celor mai vrednici dintre marinarii flotei noastre militare, frunteși în pregătirea de luptă și politică. Tov. Ion Iliescu, înminează Steagul Roșu al C.C. al U.T.M., unității comandate de căpitan de rangul III Ștefan Ilie, al cărei locțiitor politic e căpitan lt. Mitu Georgiu și secretar de organizație U.T.M. — lt. maj. Ion Grecu.

Ora 10. O companie de onoare aliniată primește oaspeți dragi: sînt conducătorii partidului și guvernului, în frunte cu tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Chivu Stoica. Uralele nesfîrșite ale marinarilor și ale publicului, întîmpină sosirea conducătorilor noștri.

10,30. După citirea Ordinului Ministrului Forțelor Armate, se trag 21 de salve de artilerie în semn de salut.

...Către ora prînzului, un șir de ambarcațiuni își face apariția. Ca niște lebede mari, ele plutesc lin. Sînt care alegorice marine, simple, dar minunate tocmai prin simplitate, prin originalitate. Carul sportivilor... Carul A.V.S.A.P.-ului...

Remorcată de un pescador, trece acum o scenă improvizată, plutitoare, care poartă corul marinarilor. În ritmul jucăuș al valurilor mării, corul intonează un cîntec marinăresc. Trec acum pescadoarele, flota noastră pescărească: „Jurilofka", „Chefalul", „Pasărea furtunii"... Și mereu, alte și alte nave defilează prin fața noastră...

★

Schiuri pe apă întreceri de bărci, jocuri marinărești hazlii... Dar cîte n-au fost la serbarea vitejilor fii ai mării! Întreaga după amiază, mari și mici, locuitorii Constanței au fost oaspeții marinarilor. Și ei, ca adevărate gazde, s-au achitat cu cinste: i-au purtat pe oaspeți cu navele lor cîteva mile în largul mării!

ST. Z.

Un aspect din timpul parăzii

PUTEREA LAGĂRULUI SOCIALIST

De neinvins e puterea unită a popoarelor din țările socialiste în lupta lor pentru făurirea unui viitor luminos, pentru apărarea păcii. La temelia acestei puteri stă prietenia lor frățească, de nezdruncinat. Țările socialiste se ajută între ele cu drag, de la egal la egal, pentru a grăbi succesele în construirea vieții noi. Iar cînd în orice parte a globului imperialiștii încearcă să aprindă vîlvătaia unui nou măcel, țările socialismului se ridică cu tărie împotriva acestor uneltiri, pentru a apăra viața copiilor lumii.

De curind, între 31 iulie și 3 august, la Pekin s-au întîlnit conducătorii a două puternice state socialiste, Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, țări ale căror popoare cuprind laolaltă aproape o treime din populația globului. Tovarășii N. S. Hrușciov din partea Uniunii Sovietice și Mao Tze-dun din partea R.P. Chineze, au discutat probleme însemnate pentru relațiile frățești dintre cele două țări, au discutat despre lupta lor comună pentru menținerea păcii în întreaga lume.

Știți cu toții că, în ultima vreme, pentru interesele lor de jaf, imperialiștii americani și englezi au invadat cu trupe Libanul și Iordania, au amenințat fățiș Republica Irak și Republica Arabă Unită, căutind să dezlănțuie un război singeros. Examinînd împreună această situație, conducătorii U.R.S.S. și R. P. Chineze au condamnat cu asprime agresiunea imperialistă din Orientul Arab. Ei au cerut convocarea grabnică a Conferinței șefilor de guverne, pentru rezolvarea acestei situații incordate, și s-au pronunțat pentru retragerea trupelor imperialiste din Orient. Așa cum se arată în comunicatul dat după întîlnirea de la Pekin, a conducătorilor celor două mari puteri socialiste „...s-a ajuns la un acord deplin asupra măsurilor ce trebuie luate în lupta împotriva agresiunii și menținerea păcii".

Lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și China dorește ca statele, indiferent de orînduirea lor socială, să aibă relații pașnice între ele. Dar imperialiștii caută să împiedice acest lucru. Ei întreprind mereu acțiuni agresive și caută să înăbușe cu armele mișcarea de eliberare a popoarelor coloniale și dependente, uitind că vremea robiei a apus de mult.

Așa cum arată comunicatul, Uniunea Sovietică și R.P. Chineză vor face totul pentru a preîntîmpina dezastrul unui nou război. Statele trebuie să se înțeleagă între ele cu privire la reducerea înarmărilor, la încetarea experiențelor și interzicerea armelor nucleare. Dar dacă imperialiștii, prin necugetatele lor acțiuni, vor căuta să împingă omenirea într-un nou măcel, popoarele iubitoare de pace, unindu-se, vor da o ripostă zdrobitoare agresorilor, instaurînd pacea în întreaga lume.

Toate acestea au produs un puternic ecou în rîndul popoarelor care au salutat cu satisfacție și bucurie comunicatul de la Pekin.

Așa cum se arată în comunicat, economia celor două țări se dezvoltă și se întărește necontenit, iar relațiile frățești, întemeiate pe deplină egalitate în drepturi, se cimentează tot mai puternic. Unitatea aceasta, succesele acestea, sînt însemnate nu numai pentru popoarele celor două țări, dar și pentru întărirea întregului lagăr socialist. Întîlnirea de la Pekin a arătat unitatea de nedesfăcut dintre partidele comuniste frățești din cele două țări, hotărîrea lor de a apăra cu sfințenie învățătura marxistă, legătura de oțel dintre partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume.

Cu deosebită bucurie și satisfacție a salutat poporul nostru roadele întîlnirii dintre conducătorii Uniunii Sovietice și R.P. Chineze. Oamenii muncii din patria noastră își vor împlini cu și mai multă hotărîre și dîrzenie sarcinile ce le revin în lupta nobilă a puternicului lagăr socialist.

„colonie de intervenție" au fost al așezate la numai 50 m. de ci. Într-însele vor locui șefii nici, șefii de depozite, cei care z de accidente, de incendiu, etc., ată interveni imediat. Unele case avea apartamente mai mari, pen- amiliile mai numeroase, dar n-au uitați nici tinerii necăsătoriți, vor locui într-un spațiu mai re- Desigur că la ei s-au gîndit cei au hotărît ca la parterul blocului lor necăsătoriți să se construias- agazinele. Ei doar au mai multe ltăți în ceea ce privește gospo- ea personală... Iar dacă liniile din interiorul combinatului n-au ăsate pentru la urmă, e pentru torită lor, astăzi, materialele junge direct pe șantier, indife- din ce colț de țară ar fi ele tri-

Cine sînt visătorii?

Se poate spune, fără teama de a greși, că pe șantier muncesc foarte mulți visători. De ce să-i numim astfel? Doar nu sînt poeți. Ba sînt! Poeți ai construcției, ai șantierului. Pentru că e neapărat nevoie să știi să visezi, să-ți închipui cum va arăta un lucru peste cîțiva ani, ca să muncești cu asemenea zel ca zidarul Stancu Ștefan și brigada sa, care în două zile lucrează atît cît ar fi trebuit să lucreze în trei zile, depășind deci norma cu peste 50 la sută. Nu se lasă mai prejos nici brigada dulgherului Berechete Mircea, care realizează zilnic tot aproape 50 la sută peste normă, pentru că o brigadă condusă de însuși secretarul organizației de partid de pe șantier nu poate fi decît fruntașă. Cine sînt acești muncitori și de unde vin? Berechete Mircea de pildă, a ajutat, cu miinile sale, la construirea fabricii de pîine din Tg. Jiu care a intrat în funcțiune în 1955. El a mai lucrat și pe șantierul unui bloc cu 27 de apartamente, pentru petroliști, dat în folosință în 1958, ca și la baracamentele din centrul minier Rovinari. Dacă ar fi să-și facă pe scurt autobiografia, Berechete Mircea și-ar putea-o face înșirînd locurile unde a construit și anii în care rezultatele muncii sale au început să dea roade. E un „veteran" al șantierelor!

Nu peste mult timp, cherestenua, mobila, placajul și celelalte produse ale marelui combinat vor porni să cutreiere țara. Poate pupitrele, penarele, paturile pe care le veți folosi în anii viitori vor fi lucrate chiar de mîna muncitorilor de pe malul Jiului. Ele vă vor aminti de rîndurile acestea, vă vor aminti de eroismul și dîrzenia cu care într-o zi de iarnă cîteva zeci de oameni au început să înalțe, pentru înflorirea patriei, pentru binele poporului muncitor, o nouă construcție a socialismului.

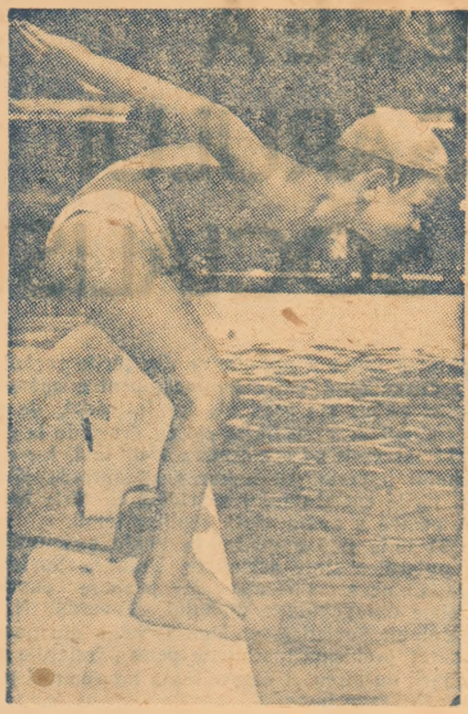
MIHAI STOIAN

PE BISTRIȚA

Minunată și plină de curaj e munca plutașilor de pe Bistrița...

Știri informații noutăți tehnice informații

PESTE 2 ZILE FINALA!

In cinstea măreţei sărbători a lui 23 August, se va desfăşura duminică în Bucureşti, pentru a opta oară, finala pe ţară a Cupei „Scînteii pionierului" la înot, unde se vor întîlni cei mai buni finalişti din toate regiunile ţării.

ATENŢIUNE, FINALIŞTI!

Finala pe ţară a Cupei „Scînteii pionierului" se compune din mai multe concursuri, repartizate în felul următor:

concursul nr. 1 — participă finaliştii probei de 50 m. liber;
„ nr. 2 — participă finalistele probei de 50 m. bras;
„ nr. 3 — participă finaliştii probei de 50 m. bras;
„ nr. 4 — participă finalistele probei de 50 m. liber;
„ nr. 5 — participă ştafeta 4x50 metri liber băieţi;
„ nr. 6 — participă ştafeta 4x50 m. liber fete;
„ nr. 7 — participă finaliştii probei de 25 m. liber;
„ nr. 8 — participă finalistele probei de 25 m. bras;
„ nr. 9 — participă finaliştii probei 25 m. bras;
„ nr. 10 — participă finalistele probei de 25 m. liber;
„ nr. 11 — participă ştafeta 4x25 m. liber băieţi;
„ nr. 12 — participă ştafeta 4x25 m. liber fete;

Bazinul „Dante Gherman" din Capitală, unde se va desfăşura finala, este lung de 50 metri şi are 7 culoare. Ordinea culoarelor va fi următoarea:

Pe culoarul 4 — concurentul cu cea mai bună performanţă; pe culoarul 5 concurentul cu a doua performanţă; pe culoarul 3 concurentul cu a treia performanţă; pe culoarul 6 concurentul cu a patra performanţă: pe culoarul 2 concurentul cu a 5-a performanţă; pe culoarul 7 concurentul cu a şasea performanţă şi pe coloarul 1 concurentul cu a şaptea performanţă.

TIMIŞORENII VOR PREZENTA UN LOT CU MULTE ŞANSE

Duminică, la Timişoara a fost un timp minunat pentru concurs. Peste 40 de concurenţi, campioni ai fazelor raionale, şi-au dat întîlnire în această dimineaţă la ştrandul „Industria Lînei". Printre cei ce se pregăteau să ia startul am întîlnit şi figuri cunoscute, care în finala de anul trecut s-au clasat pe primele locuri.

— Ce faci Hedviga? Din nou prezentă?

Concurentele probei de 50 m. liber au fost chemate la start. Emoţionată, Hedviga se urcă în dreptul culoarului ei. Starterul dă plecarea iar fetele se avîntă în apă. Pe primii metri, în frunte e Dragu Sanda din Lugoj. Hedviga însă scurtează distanţa dintre ea şi Sanda, ajungînd pe aceeaşi linie. Lupta e aprigă. Acum antrenamentele şi voinţa vor arăta cine e mai tare! Sanda rămîne în urmă şi înoată alături de Rociu Cornelia din Reşiţa. Hedviga entuziasmează sutele de spectatori veniţi astăzi aici să vadă care sînt cei mai buni înotători din regiune. Cîţiva metri încă şi acele cronometrului se opresc, indicînd 41"8/10. Acesta este un nou record personal al Hedvigăi Stoff şi cel mai bun rezultat realizat de vreun pionier la această probă, în regiunea Timişoara!

Dar surprizele nu contenesc. La 25 m. liber fete Toffler Eva din Timişoara, care a învăţat să înoate în această vacanţă, cu prilejul Cupei „Scînteii pionierului", realizează 22"2/10. La 25 m. liber băieţi Kiselştein Gavrilă tot din Timişoara, realizează 19"6/10. Cei care cunoaşteţi înotul ştiţi cît de preţioase sînt aceste performanţe. Ele ne îndreptăţesc să afirmăm că organizaţia regională de pionieri Timişoara prezintă la faza finală pe ţară un lot puternic, care va fi un adversar de temut în lupta pentru Cupă.

RADU POPA

Start în proba de 50 m bras!

CE FAC BUCUREŞTENII?

Iată o întrebare la care vom căuta să răspundem în rîndurile care urmează.

După cum se ştie, înotătorii din Capitală au cîştigat ultimele ediţii ale Cupei. Şi este normal ca şi de astă dată ei să caute să lupte pentru un loc cît mai bun şi, bineînţeles, pentru obţinerea celor mai bune performanţe.

Fazele pe tabere, raion, şi apoi aceea pe Capitală, (care s-a desfăşurat sîmbătă la ştrandul „Dante Gherman"), au scos la iveală o serie întreagă de înotători care, în ciuda faptului că au învăţat înotul numai cu 2-3 luni în urmă, obţin rezultate din ce în ce mai bune. Iată o concurentă: Iurciuc Mariana. In spatele acestui nume se „ascunde" o fetiţă de o şchioapă, foarte vioaie în vîrstă de 10 ani. Proba ei favorită: 25 m. bras. Incă din clipa în care s-a dat plecarea Mariana a luat conducerea în seria respectivă şi niciuna din adversare nu au mai reuşit s-o ajungă. Acele cronometrului au înregistrat 23"6/10. Acest rezultat o pune pe Mariana în rîndul pretendenţilor la locul I în finală.

De asemenea, între rezultatul obţinut sîmbătă la faza pe Capitală de către Păscăloiu Constantin (39"4/10) în proba de 50 m. liber băieţi, şi cel cu care la finala de anul trecut Gotter Gerhadt din Timişoara a obţinut locul I (50 m. liber în 49"5/10) există o diferenţă destul de mare 10"1/10.

Mai sînt demne de amintit şi rezultatele obţinute de Boiciu Sorin (21"3/10 în proba de 25 m. liber băieţi), Herşcu Herman (47"3/10) în proba de 50 m. bras băieţi), etc.

După cum vedeţi, peste tot apar nume noi. Din cîştigătorii fazei pe ţară de anul trecut, nu mai găsim niciunul, fie că unii au depăşit vîrsta, fie că acum ei sînt legitimaţi la diferite cluburi.

In orice caz, bucureştenii — care în zilele ce au mai rămas se antrenează la ştrandul de la Palatul pionierilor — sînt decişi să se prezinte cît mai bine. Nu de alta, dar, după cum ştiţi, aici mai este vorba şi de tradiţie...

Iurciuc Mariana (raionul Stalin), cîştigătoarea probei de 25 m bras.

AL. MIHU

Din premiile celei de a VIII-a ediţii a Cupei „Scînteii pionierului"

Vă este desigur cunoscut, că la faza finală de la Bucureşti, gazeta noastră oferă numeroase premii celor mai buni înotători. Cupa „Scînteii pionierului", o va primi organizaţia regională de pionieri care obţine în concurs cel mai mare număr de puncte. Mult rîvnita Cupă, pentru care voi v-aţi întrecut timp de aproape două luni, au lucrat-o în timpul lor liber utemiştii de la I.P.M.S. „Gravura" din Arad. Şi încă ceva; utemiştii din Arad au pregătit pentru finalişti şi 24 de medalii de aur, argint şi bronz

Mai multe fabrici, întreprinderi şi organizaţii obşteşti au ţinut să răsplătească şi ele victoriile celor mai buni înotători, prin numeroase premii. Iată cîteva premii sosite la redacţie:

5 saci de sport din vinilin pentru fete, din partea fabricii „FLACARA ROŞIE" din Bucureşti, şi două rochii de toată frumuseţea din partea Fabricii de confecţii „GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ".

Din partea I. S. LOTO — PRONOSPORT — cei clasaţi pe primele locuri vor primi 10 mingi de fotbal, iar cei care vor urca cea mai înaltă treaptă pe podiumul învingătorilor, vor primi din partea CASEI DE ECONOMII ŞI CONSECNAŢIUNI un libret de economii cu o depunere iniţială de 100 lei.

De asemenea, FEDERAŢIA ROMINA DE NATAŢIE oferă un fanion organizaţiei regionale de pionieri care în faza pe tabere a mobilizat cel mai mare număr de copii la Cupa „Scînteii pionierului".

TELEGRAMA

3879 participanţi la Cupa „Scînteia pionierului" în regiunea Ploeşti. Rezultate remarcabile: 25 m. liber Andreescu Gh. — Tîrgovişte, 24"8/10; 25 m. bras Şerbănescu Cristian — Cîmpina; 26"6/10; 50 m. liber Neagu Victor — Cîmpina 41"; 50 m. bras Şerbănescu Maria — Cîmpina 54"; lotul soseşte vineri la Bucureşti.

PRIN TELEFON, DE LA GALAŢI

Faza regională a Cupei „Scînteii pionierului" s-a desfăşurat duminică la ştrandul Tineretului din Focşani. Iată care au fost cei mai buni în această întrecere: Papadopol Ada (25 m. bras) Hotman Gh. (25 m. liber), Ghiga Vanda (50 m. bras), Alexandru Iov (25 m. bras), Tănase Dan (50 m. liber), Danadela Nicolae (50 m. bras). Aceşti pionieri vor reprezenta regiunea noastră în faza finală pe ţară.

Din Bacău ni se comunică:

Duminică, în faza regională la Bacău, lupta pentru primul loc a fost foarte aprigă, deoarece toţi concurenţii doreau nespus de mult să ajungă în lotul regiunii care va participa la faza finală de la Bucureşti. Cele mai bune performanţe au fost obţinute de: Sofronescu Horia din Bacău la 50 m bras (47"1/10). Husia Adrian tot din Bacău la 50 m liber (44"6/10) şi Enache Nelu din Moineşti la 25 m. liber (23"3/10) Lotul regiunii noastre va fi alcătuit din: Sofronescu Horia Husia Adrian, Dogaru Aglaia, Helman Elena şi Enache Nelu.

CE E NOU IN SATUL MEU

CĂMINUL CULTURAL

Nu de mult, în mijlocul satului nostru a început să se ridice o nouă clădire. Este Căminul Cultural. La construirea lui au ajutat și pionierii. Ei au curățat molozul, au cărat apă, au transportat cărămizi.

Cel mai bine au lucrat grupele conduse de Neniu Pompiliu și Măncanu Dumitru.

În curînd va avea loc inaugurarea. Și prima serbare o vor da pionierii.

POMPILIU ANDREI
cl. a VI-a Școala de 7 ani
com. Prunișori — Tr. Severin

O ȘCOALĂ NOUĂ

De zi ce trece comuna noastră capătă o nouă înfățișare. Ea devine din an în an mai frumoasă, mai bogată. S-a înființat o Gospodărie Agricolă Colectivă, s-a făcut un magazin universal iar acum se construiește o școală nouă. Ea are multe săli de clase spațioase, ferestre mari, laboratoare.

Abia așteptăm să înceapă noul an școlar. Cu toții ne-am hotărît să învățăm foarte bine, mulțumind astfel partidului pentru grija ce ne-o poartă.

TOMA ROMICĂ
pionier — com. Buzescu
raionul Alexandria

LA NOI IN TABĂRĂ

La noi în tabără este multă veselie. Învățăm cîntece noi, facem excursii prin împrejurimi, ne scăldăm în Mureș, organizăm jocuri pionierești. Am înfrumusețat tabăra, am strîns spice din care vom obține peste 100 kg boabe grîu. Am dat și o serbare în fața colectiviștilor de la G.A.C. din Chelmac.

În tabără am mers pentru prima dată și vă spun drept îmi place foarte, foarte mult. Folosesc acest prilej pentru a mulțumi partidului care a făcut totul ca eu și toți pionierii să fim așa de bine îngrijiți, să ne fortificăm sănătatea

BALOG RODICA
Tabăra de pionieri Conop
Regiunea Timișoara

NE MÎNDRIM

Sînt fericit. Nu de mult, eu și încă 17 pionieri din detașamentul nostru am fost primiți în rîndurile organizației U.T.M. A fost o adevărată sărbătoare în detașament... Apoi am dat examene. Nici un tînăr utemist nu a rămas corigent sau repetent. Și cu aceasta noi ne mîndrim.

BANĂRESCU MARIN
com. Fieni-Pucioasa reg. Ploești

CLASA NOASTRĂ

Acum, clasa noastră e cea mai frumoasă din întreaga școală. Dacă ați fi văzut-o acum o lună și ați revedea-o astăzi nici n-ați mai recunoaște-o. Și știți de ce? Pentru că în cîteva locuri dușumelele erau putrede, sparte. Atunci ne-am propus s-o reparăm. Am scos scîndurile sparte și le-am înlocuit cu altele noi. Le-am bătut în cuie... le-am geluit... Cu toate că am spălat și am frecat bine podeaua, unele scînduri erau mai albe, altele... Ce să facem? Și atunci ne-am gîndit că din banii ce-i aveam din vînzarea gogoșilor de mătase putem cumpăra vopsea. Și așa am făcut. Am vopsit podeaua, am reparat și băncile, am șters praful. Acum clasa noastră strălucește de curățenie. E gata pentru deschiderea școlii.

PIONERII ȘCOLII DE 4 ANI
com. Sudrioiu — Oradea.

RECUNOȘTINȚA ȘI DRAGOSTE

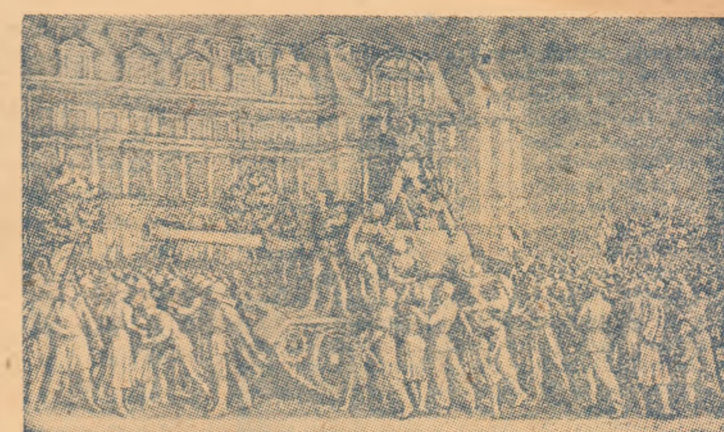
B. Caragea: „Întîlnirea"

Artiștii noștri plastici, credincioși simțămintelor poporului, au înfățișat în multe lucrări chipul vitejesc al ostașilor sovietici, eliberatorii țării noastre de sub jugul fascist.

Astfel, prin mijlocirea daltei și a pietrei, ori prin a pensulei și culorilor, ei ne povestesc despre luptele ostașilor sovietici, despre victoria lor asupra fascismului, despre vitejia lor. Tot așa, artiștii plastici ne povestesc și despre dragostea și nețărmurita recunoștință cu care în zilele lui august 1944 poporul nostru a întîmpinat invincibila armată sovietică eliberatoare.

Să luăm, de pildă, grupul lui Boris Caragea „Întîlnrea" și lucrarea lui Constantin Baraschi „Eliberarea", pe care le vedeți alături. Ceea ce se desprinde în primul rînd din prima lucrare este omenia, generozitatea, frumusețea sufletească a ostașului sovietic. Iată-l îmbrățișînd un copil romîn; pentru fericirea acestui copil, ca și pentru fericirea tuturor copiilor lumii, el i-a zdrobit pe fasciști!

Adînc recunoscător acestei lupte a ostașilor sovietici, poporul nostru i-a întîmpinat cu inima deschisă, cu flori și steaguri roșii, cu dragoste și cu îmbrățișări „Vă mulțumim, tovarăși din răsărit; voi ne-ați adus pacea și viața!" spun, parcă, cei care-i întîmpină, în lucrarea lui Constantin Baraschi, pe glorioșii tanchiști sovietici

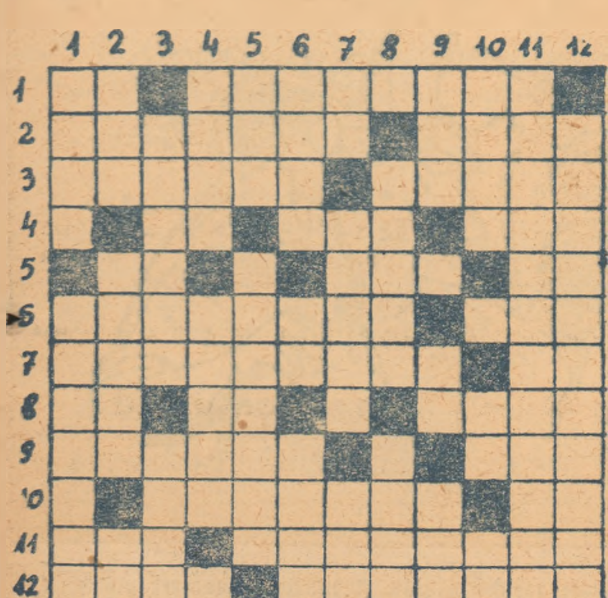

C. Baraschi: „Eliberarea"

Dragă redacție,

Sînt foarte bucuros. De curînd, în comună la noi s-a deschis un șantier; se construiește o școală de 7 ani. Noua Hotărîre a Consiliului de Miniștri a venit tocmai să grăbească lucrările. Pînă în toamnă totul va fi gata. Toți copiii din satul nostru vor învăța de-acum 7 cl elementare. Nici nu poți să-ți închipui cît de fericiți sîntem. Nu mai trebuie să mergem kilometri întregi pînă la Săceni sau Rădoiești, vom avea școală de 7 ani la noi în comună.

IONEL POPA
pionier — comuna Sfințești,
raionul Roșiori

Peste mări și țări

ORIZONTAL:

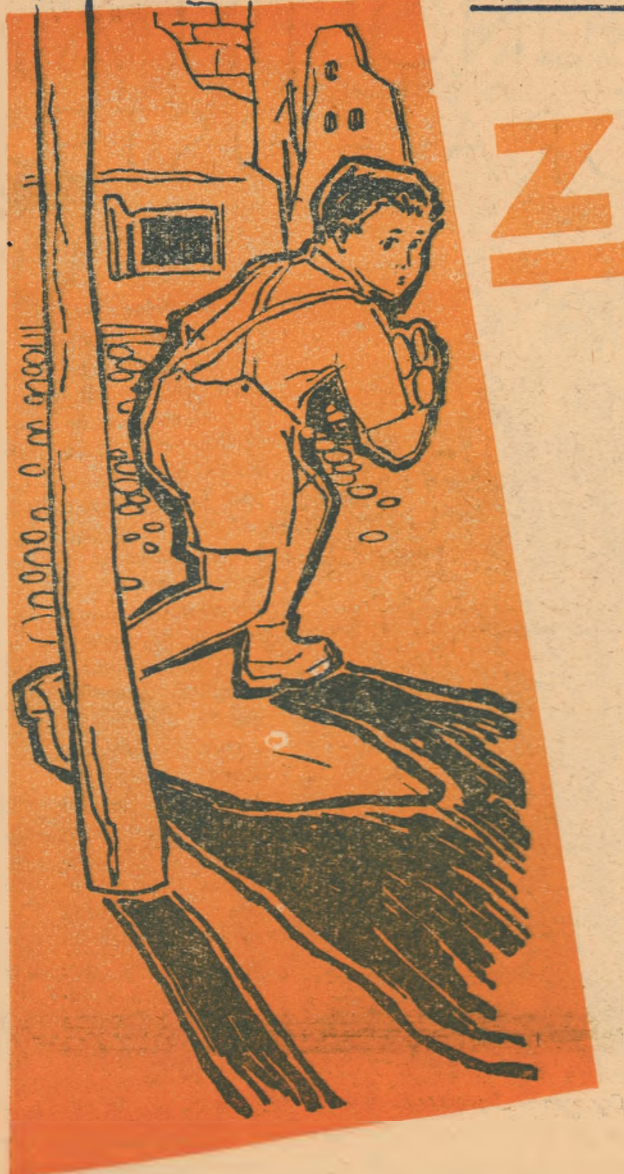
1. Nume din „Țara soarelui-răsare" — Munții mărilor. 2 Ținta finală a tuturor navigatorilor (artic.). Parola șoricelului 3. Cea mai întunecoasă mare — A scăpa de la moarte un naufragiat. 4 Inițialele unui cunoscut fotbalist romîn Copac din țările tropicale cu un lemn foarte dens — Miraiul lui i-a atras pe corăbierii Evului Mediu 5. Pronume — Fluviu ce se varsă în Marea Mediterană — Notă muzicală. 6 Corabia care transportă mărfuri. — Urare pentru Noul An. (presc.). 7. Navigatori din mitologie. Diftong 8. Pronume posesiv — două consoane — locuitor de pe țărmul sudic al Mării Negre. 9. Culege „roadele" mării — . de mare 10 Neobosit călător pe mări — Cele două capete ale unui mare lac din U.R.S.S. 11. .Cio-San Țesut celular. 12. Prima vară — Generali ai mărilor

VERTICAL:

1 Doamna mărilor și-a nopții — Nu prea-i „mare" dar e... mare. 2. O găsim și la cabinele vapoarelor — Mare „prelungită" — Alifie 3. Susține pînzele corăbiei — Grup de fire de păr sau iarbă. 4 Fluviu european ce se varsă în Oc Atlantic — I se mai spune și „găină sălbatică". 5 Atribut — Cercetare a adîncurilor mării. 6. A intrat în posesia unui lucru — Negație — Coastă de deal foarte înclinată; la mare i se spune faleză. 7. Articol — Viteaz al mărilor (articulat) Nimfă fără picioare 8 Explorator englez al mărilor Sudului — Nume femenin 9 Trăiască — Spetează — R.R. 10. Rotiță în mecanică — Cetate antică — Prepoziție.. muzicală 11. Nu poate fi rănit, înfrînt. 12 Țară sudică, așezată la întîlnirea a două Oceane (2 cuv.).

VASILE MÂNUCEANU

zi de august

Toată dimineața, tușind, înecîndu-se de furie, hîrîind ca un gramofon stricat, Messerschmidt-ul se învîrtise jos de tot, deasupra cartierului, improșcînd cu mitralierele de bord. Din pîntecul lui subțire, pe care se zărea o cruce neagra, încîrligata, cazuseră șuierînd bombe incendiare. Cîteva case arseseră pînă-n temelie. Zidurile lor carbonizate fumegau trist sub cerul de august. Pe caldarîm, printre sfărîmături și moloz, se încolăceau șerpii de arama ai sîrmelor de telegraf doborîte. Uriașa lăcustă de fier se mistuise undeva, la orizont. Era liniște. O liniște apăsătoare, încordată.

In subsolul unei clădiri, pe jumătate distrusă de bombardamente, se adăpostiseră din zori cîteva ființe. Un bătrîn pensionar, care ședea tăcut, în colțul cel mai întunecos, cu mîinile încrucișate pe boccea, cinci, șase femei, din care una cu un sugaci în brațe și Matei cu bunică-sa. Matei avea 10 ani, trecuse într-a IV-a. Era un băiat slăbuț, blond, cu chipul ascuțit și palid, dar luminat de doi ochi cenușii mari, limpezi. Bunică-sa îl mîngîia pe creștet, ocrotindu-i cu drag umerii înguști, înveliți într-o flanelă găurită. Ar fi vrut să stea tot timpul lîngă ea, să-l știe aproape. Dar băiatul n-avea astîmpăr. Se furișa cînd la ușa adăpostului, cînd la ferestruica din dos, privind afară. Prin ferestruica aceasta îngustă, ca de celulă, se vedea un crîmpei de stradă. In mijlocul străzii, cu brațele desfăcute larg, se prăbușise cu fața-n sus un soldat fascist, gros și puhav. Il mitraliaseră chiar ai lui, din avion. Murise cu un zîmbet tîmp pe fața rotundă, acoperită pe jumătate de cască.

Deodată Matei tresări. Pe stradă răsună tropot grăbit de cizme. Alergă la ușă, privind cu băgare de seamă printr-o crăpătură. De după colț venea în goană un grup de soldați nemți cu automatele de gît. Matei îi numara în tacere Erau 12. Tîrau dupa ei un tun antitanc, de calibru mic, cu roți de cauciuc. La răspîntie se opriră. Unul dintre ei, ofițer pesemne, privi în toate parțile, apoi arătă către singura clădire mai înaltă din preajmă — fabrica de sifoane — și strigă, gesticulînd, cîteva comenzi aspre. Se năpustiră cu toții spre fabrica de sifoane și rînd pe rînd dispărură înăuntru, trăgînd după ei și micul tun. Apoi se făcu iar liniște. Doar vîntul bîzîia ciudat prin sîrmele de telegraf rupte. Ostenit, pe jumătate amețit de foame, Matei se întinse pe bancă, puse capul în poala bunicii și ațipi cu gîndul la nemții din clădire.

Cît să fi trecut? Un minut?, Un ceas,?! nu știa. Il trezi un latrat scurt de mitralieră. Apoi altă rafala și alta Matei alergă iar la ușă. Privi. Fara îndoială ca trăgeau nemții din fabrica de sifoane. Dar în lungul străzii nu se vedea nimeni. Adică, ba da, colo după stîlpul acela de telegraf căzut de-a curmezișul, mișcau parcă niște trupuri. Rafalele încetară. Din spatele stîlpului țîșniră deodată cinci oameni, înaintînd în salturi scurte. O nouă rafală îi sili să se culce după o grămadă de moloz. Matei putea să-i vadă acum bine. Unul era militar de-ai noștri, ceilalți civili. Militarul avea pistol automat. Ceilalți, carabine scurte. De cîteva ori încercaseră să înainteze, dar rafalele fasciștilor îi țintuiau din nou la pămînt. „Acolo o sa-i omoare !" — se gîndi Matei. Crăpa ușa adăpostului și scoase capul cu fereala :

— Hei, nene, nene, intrați aici !

Cei cinci schimbară între ei cîteva cuvinte. Apoi, tîrîndu-se prin spatele darîmăturilor, se apropiară de adăpost. Se strecurară înăuntru în tăcere. Prin semi întunericul beciului, Matei abia putea să le distingă chipurile. Militarul avea tresă de sergent și boneta îl alunecase într-o parte, dezvelindu-i tîmplele cărunte. Ceilalți, civili, purtau unii salopete, alții haine simple, murdare de ulei, și șepci. „Sînt de-ai noștri, din fabrică" gîndi Matei. Nu-i cunoștea.

Noii veniți se sfătuiau între ei în șoaptă. Trăgînd cu urechea Matei se apropie de grupul lor. Deodată, o raza de lumina strecurata printr-o crapatura cazu pe chipul unuia dintre civili. Băiatul tresări. De unde, de unde cunoștea chipul acesta negricios, ochii aceștia cu crestături mărunte în jur, privirea aceasta în care se amestecau asprimea și bunătatea? Doar mustața, mare cît vrabia, care umbrea chipul omului, îl punea în încurcatura. Apoi, după o clipă îl recunoscu: Nea Sava, lacatușul... Nea Sava lucrase în fabrica cu tatal lui Matei. Apoi tatăl lui Matei murise într-n accident. Dar nea Sava venise și după asta la ei acasă. Il lua pe Matei pe genunchi și-i cînta în șoaptă, cu glasul lui gros. Ii făcea jucării din te miri ce. Avea mai mereu cîteva bucăți de zahăr în buzunar, pe care Matei și le lua singur de-acolo, ca pe un lucru cuvenit. Apoi, de cîte ori n-adusese nea Sava, pentru bunica, ba o pungă de mălai, ba un bidon de gaz, ba o trăistuța de cartofi...

Nea Sava îi povestea adesea băiatului despre lupta muncitorilor pentru o viața mai buna, despre lacomia și cîinoșenia patronilor.

Apoi într-o zi, nea Sava n-a mai venit. Il luaseră jandarmii chiar din poarta fabricii. Vecinii spuneau ca e comunist și de-aia, l-au arestat. Matei nu pricepuse prea mult din asta atunci. Ii rămăsese doar un gol și-o amărăciune în suflet. Și acum, iată, nea Sava s-a întors. O sută de întrebări se îngrămădeau pe buzele băiatului. Dar de emoție nu putea rosti nici un cuvînt. Șopti, încleștînd cu mîna bluza lăcătușului :

— Nea Sava...

Omul se întoarse, îl privi cercetător, apoi o undă de bucurie îi flutură pe chip.

— Ptiu, să nu te mai cunosc și pace, măi titirez. Ai crescut ca o floarea soarelui... Il ridică ca pe-un fulg, îmbrățișîndu-l și sărutîndu-l zgomotos pe obraz, înțepîndu-l cu mustața.

— Unde-ai fost pînă acum, nea Sava ?

Omul se încrîncenă, ca de-o amintire neagră.

— Ehe, frățioare, unde-am fost eu... Dar lasă ți-oi povesti altă dată pe îndelete. Acuma mai avem de furcă cu ăștia. Și arata spre fabrica de sifoane.

Vezi, noi am plecat la o treabă. Și nu numai noi. In tot orașul sînt grupe ca a noastră și detașamente mai mari. Partidul Comunist ne-a chemat la lupta, sa-i zdrobim pe fasciști.

★

Lîngă ușa adăpostului, cei cinci se sfătuiau. Matei lua și el parte la sfat, ca un om mare.

— Zici că erau 12? întrebă nea Sava.

— I-am numărat doar...

— Și au dus și tunul cu ei, în fabrică ?

— Dus.

— Și-au făcut socoteală bună dumnealor, se adresă nea Sava celorlalți. Clădirea fabricii e solidă și greu de atacat. Și-apoi de acolo de la etaj, pot bate cu tunul toată șoseaua. Șoseaua pe care din clipă în clipă vor sosi trupele sovietice. S-au vîrît acolo în bîrlog și vor ataca pe ascuns, ca lupii.

— Trebuie să-i scoatem de acolo, rosti sergentul.

— Dar cum? întrebă lăcătușul. Fabrica are uși groase, de stejar, pe care desigur ca fasciștii le-au zăvorît strașnic. Ce bine ne-ar prinde niște trotil, sau macar cîteva grenade...

Se făcu tăcere. Nea Sava se plimba cu pași mari prin adăpost, mușcîndu-și vîrful mustății. Deodată se opri înaintea ferestruicii din dos și flueră a mirare. Le făcu semn celorlați să se apropie:

— Ia uitați-vă ce marfă...

In mijlocul străzii se zărea leșul puhav al fascistului. De gîtul acestuia atîrna un Mauser. Iar la brîu îi spînzurau, ca niște cepe, un snop de grenade cu coadă.

— Tocmai ce ne trebuie ! — șopti sergentul.

Privirile, ca fermecate, nu se mai deslipeau de pe grenade. Dar cum să ajungă la ele ? Să iasă pe ușă, să ocolească clădirea? Ar fi trebuit să parcurgă, la loc deschis, cîteva zeci de metri în bătaia automatelor. Moarte sigură. Nici unul n-ar fi răzbit. Iar ferestruica, un simplu ocheț. Cine încăpea prin ea? Lăcătușul îi măsură din ochi pe cei din jur. Privirile i se opriră o clipă pe chipul lui Matei. Dar alunecară repede mai departe. Fu deajuns însă. In sufletul băiatului hotărîrea era luată.

— Mă duc eu, nene. Numai eu încap prin fereastră.

— N-ai să te duci. S-ar putea să fie primejdios.

— Te rog eu, nea Sava, te rog... Lasă-mă să mă duc! N-au să mă simtă. In glasul băiatului tremura ceva neobișnuit.

Lăcătușul tăcu, mușcîndu-și mereu mustața. Puse mîinile mari și grele pe umerii firavi ai băiatului, îl privi în ochi cu duioșia de odinioară, apoi rosti scurt :

— Bine, du-te.

Ca o pisică se strecură Matei prin ferestruică. Se tîrî, una cu pietrele caldarîmului, spre leșul fascistului. In cîteva clipe ajunse. Iși învinse frica și începu să-i desprindă grenadele de la brîu. Degetele îi tremurau însă. Desfăcu nodul cu dinții. Apoi, ținînd cu băgare de seama prețioasa comoara, porni înapoi. Cei din adapost își țineau respirația. Băiatul le întinse grenadele prin ferestruică. Apoi se strecură ager înăuntru. Abia în [illegible] aceea nemții prinseră de veste ceva și pavajul răs[illegible] scîntei sub gloanțele lor. Dar Matei zîmbea fericit în brațele lăcătușului. Scăpase neatins.

Un „ura" puternic străbătu liniștea amiezii și cei cinci țîșniră la atac din spatele unei rămășițe de zid. Grenadele bufniră. Ușa fabricii de sifoane sări în țăndări. Grupul năvăli în clădire. Răsună o răpăială de împușcături. Apoi se făcu tăcere. Inima lui Matei, care urmărea totul din gura adăpostului, bătea să-i spargă pieptul. Trecură cîteva minute lungi cît veacurile. Din clădirea fumegîndă ieșiră cîțiva fasciști cu mîinile ridicate, iar în spatele lor, cu armele întinse, trei muncitori din grup. Apoi ieși și nea Sava. Se sprijinea pe umerii sergentului și un firicel de sînge i se prelingea pe frunte. Matei își înăbuși un țipăt și îi sări în întîmpinare.

— Ce ai, nea Sava, ce ți-au făcut ?

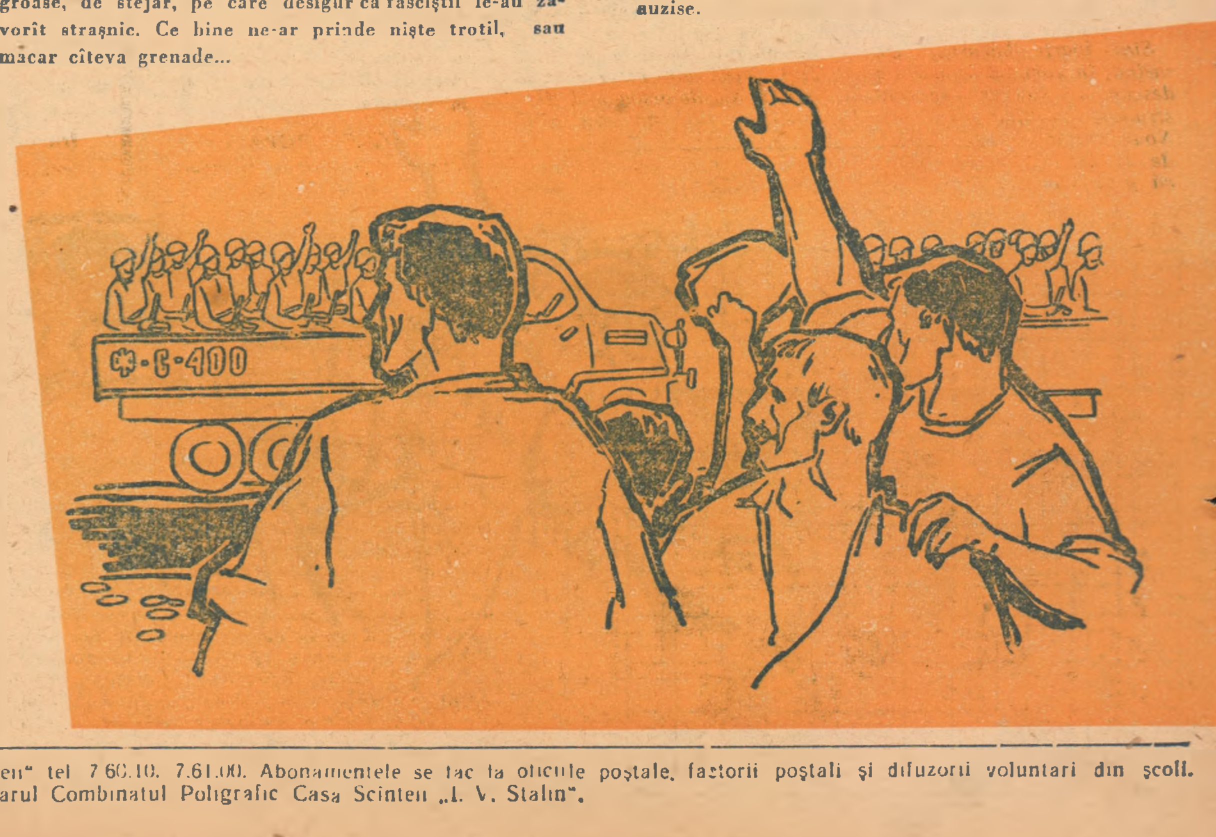
Lăcătușul zîmbi ostenit și răspunse cu glas slab :

— Mai nimic, o zgîrietură...

In clipa aceea, pe șosea se auzi un zbîrnîit de motoare. Și parcă era și un cîntec. Da, un cîntec frumos, puternic, ciudat. Și la cotitură se ivi un camion. Apoi altul și iar altul. Erau pline cu soldați. Și soldații [illegible] armele pe genunchi, cîntau.

Lăcătușul își luă deodată brațul de pe umerii sergentului. Se clătină o clipă apoi rămase drept, proptit în picioarele-i mari Incepu să agite brațele spre ostașii din camion, strigînd ceva cu chipul luminat de-o mare fericire.

Matei privea mut și uluit spre soldații aceia cu părul auriu și chipurile arse de soare, care cîntau un cîntec necunoscut, un cîntec bun și puternic cum nu mai auzise.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București. Piața „Scînteii" tel 7.60.10. 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".